

אחרי לכתך

אחרי לכתך נשארה התדהמה:

הרי היית הכי חזקה, הכי מתמודדת, הכי ספורטאית, הכי מודעת, הכי בעניינים.

אחרי לכתך נשאר הצער:

על אובדן חברה, אימא, סבתא, דודה, ואישה נפלאה.
על אובדן של מורה כל כך משמעותית לתלמידיה ולחבריה לעבודה.

אחרי לכתך נשארו ההדים:

של צחוקך, צעדיך, קולך,

אחרי לכתך

אני נזכרת פעמים רבות בשיחות הנפש שניהלנו, בחוכמת החיים והתבונה שלך, בעבודה המשותפת שנעשתה תמיד עם נתינה ללא קץ.
אני נזכרת בנוכחות החברית שלך בחדר המורים. נכונה להקשיב לכל אחד ולתת את מלוא תשומת הלב בכל שעה.
אני נזכרת באהבה הרבה שהפגנת כלפי בני משפחתך.

קשה לעכל את לכתך.
יהי זכרך ברוך

מיכל הרפז